Душан Лалошевић / Снежана Добрић

ОД ВАКЦИНЕ ДО МУЗЕЈА

100 ГОДИНА ПАСТЕРОВОГ ЗАВОДА У НОВОМ САДУ

Монографија у издању Музеја Војводине, Нови Сад, 2021.

Амбуланта са почетка рада Пастеровог завода, др Хемпт даје вакцину против беснила

У монографији „Од вакцине до музеја“ др Душана Лалошевића и кустоса Снежане Добрић о 100 година Пастеровог завода, аутори се са много љубави и страсти баве историјом Пастеровог завода у Новом Саду од његовог оснивања до данашњих дана у току 100 година рада и развојаове реномиране институције. Особље завода и њихова делатност, као и животописи њихових породица описани су и до најситнијих детаља и уз приказ како већ раније објављених тако и ексклузивних оригиналних докумената до којих је први аутор често долазио и стрпљивим и мукотрпним детективским радом када је то било неопходно, користећи све доступне начине укључујући непосредне личне контакте и личну преписку са свим особама које су имале документацију или сећање на дешавања и активности у вези са радом завода, па и шире у вези са друштвеним приликама у којима је завод функционисао и остваривао своје различите и увек значајне улоге.

Оно што је била изванредна и драгоцена карактеристика ове установе од њеног оснивања па до данашњих дана, њен космополитизам, испоставило се и као њен усуд. Наиме, од момента оснивања од стране Краљевине СХС завод је касније пребациван у надлежност других оснивача, ФНР Југославије, АП Војводине, Републике Србије, па опет АП Војводине, за које је као усвојеник увек представљао неку врсту „страног тела“, о чему између осталог говоре и поновљени покушаји укидања ове институције кроз њену историју.

Можемо слободно рећи да је у току своје историје Пастеров завод био место на ком је професионализам захваљујући својим достигнућима успео да се одупре политици, посебно њеној деструктивној страни, а да са друге стране доживи и нека значајна признања од стране исте, о чему говоре и овде приказани документи и сведочења. Свој наглашени интерес према историји медицине проф. Лалошевић је доказао и остварио формирањем музејске збирке и депанданса Музеја Војводине у оквиру Пастеровог завода у Новом Саду, како би они били ефикасно средство едукације и подсетник за историју медицине на овим просторима како за младе генерације лекара и здравствених сарадника тако и за све које интересује историја медицине у Србији, за чије познавање ова монографија представља један од најбољих доприноса.

Др Срђан Станков,
(из рецензије)